

היונה הלבנה כְּבֵר זִקְנָה

היונה הלבנה כְּבֵר זִקְנָה
היא עומדת לה שם כְּבֵר שְׁנִים רְבֹת
אֶתֶם יוֹדְעִים
היונה הלבנה כְּבֵר זִקְנָה
לצִפְרִים אַחֲרוֹת בְּגִילָה כְּבֵר יֵשׁ נִכְדִים

היונה הלבנה כְּבֵר זִקְנָה
הִרְשׁוּ לָהּ לָרֶדֶת מִהַדְגָּלִים וּלְמַצֵּא לָהּ
שׁוֹכֵךְ בְּגִנָּה
היונה הלבנה כְּבֵר זִקְנָה
כְּבֵר הַגִּיעַ הַזֶּמֶן שָׁגַם לָהּ יִהְיֶה גּוֹזֵל קֶטֶן
בֶּן-יוֹנָה

היונה הלבנה כְּבֵר זִקְנָה
יִתֵּר מִדֵּי מִלְחָמוֹת עֹמְדוֹת אֶצְלָה בְּתוֹר
היונה הלבנה כְּבֵר זִקְנָה
עֵנֶף הַזֵּית מִתְיַבֵּשׁ לָהּ בַּמְקוֹר

היונה הלבנה כְּבֵר זִקְנָה
וּמִיּוֹם לַיּוֹם הִיא פָּחוֹת לְבָנָה
וְיִתֵּר חֲדָרָתָהּ
היונה הלבנה כְּבֵר זִקְנָה
תְּגִידוּ לָהּ שְׁקֵלוֹ הַמִּים
וְשֶׁהִיא מִשְׁחַרְרָת

חזל טוב... חזל טוב

ימי הולדת

13.12 אפרים מעין
דני סמברג
מרים המאירי
מרים קנדל

14.12 בלהה איילון

15.12 טומי עמית
איתמר עדר

תאיר כהנה (נכדה למשפ' מ. כהן)

16.12 רינה כהן
אדי נמנוב

ימי נישואין

15.12 ענת ודוד ארנברג

16.12 הלן ואייבן לוי
עדנה ואלק קולינס

17.12 אודי אגם
רפי שינגזיכט
כרמי סינה
דני קפלן

מ ז ל ט ר ב

דורית ראבי
חובקים בת

אחרת: לגליל ראביב

נכדה: ליעל ראדי

הרבה נחת לכולם

18.12 אלק איסטון

פט בן זאב

יותם עתיר - נכד-ר. מנדז'
גב' קלייר לוי

19.12 גדעון נווה

טל קרמר (נכד לבן-צבי)
תום גרשמן.

מה נשמע?

אז מה נשמע, מה חדש השבוע? שהיו קלמנטינות ושזיפים חיננס! מדהים איך דברים כאלה, שפעם בכלל לא התרגשנו מהם, עושים לנו את היום. הייתם צריכים לראות מה היה שם במרכולית. כמו הנהירה אחרי הזהב. יש לי רעיון לשיפור המצב בקבוץ, אולי נאכל כל השבוע רק לחם צר ואז נלמד להעריך את ההמבורגר שיוגש בשבת, זו גם שיטה. גם חסכוני וגם יעיל. טוב... זה היה סתם, עכשיו ברצינות;

* אז מה זו חטיבה 7 הזו שכל הזמן קוראים עליה בורידאו הפנימי? חטיבה 7 חוגגת ביום די הזה את טקס הסיום שלה, זו יחידת סיור ונמצא בה ג'רמי, החייל המאומץ, שמאומץ אישית ע"י משפחת פרנק הצעירה. לטקס הגיעו כ- 250 איש וכולם שמחו והיו טובי לב.

* ענייני עבודה: מיכל גלוק עובדת בתלתון הצעיר - רינה לופוב עובדת במזכירות הטכנית - פנינה ליפשיץ נכנסה להנהלת חשבונות - רג'י פ. עובדת בתלתון הבוגר - ובגיל הרך יש מטפלת שכירה, חדשה - בה צלחה לכוך!

* דניאלה לופוב מגיעה השבוע לביקור של מספר שבועות. דניאלה לא היתה פה כבר מספר שנים, אז באמת הגיע הזמן.

* התכנית והדיבורים על הדירות החדשות רוב הרבה תקוות בקרב צעירינו. עכשיו מסתבר שהשמחה קצת מוקדמת, והדירות הן כמעט חזון אחרית הימים.

* אלון קוניגס התגייס. הוא סגר את שנת 92' למתחילי כיתת "מירוץ" הצעירים. בה צלחה לכוך בצה"ל לאורך כל הדרך. (במיוחד מאמא שכרגע מדפיסה את שמך).

* דוד אלמן מנסה לרכז את כל אנשי המחשבים ואת אלה שמעוניינים בנושא ע"מ להיעשות לגוף אחד שיכול לעזור ולהעזר אחד בשני. דוד חושב שיש בערך כ-100 איש ויותר בעלי מחשבים. כל מי שמעוניין לתרום מוזמן אליו. ואגב, מחשבים - מייקל (הבן דוד של מורדי) שעבד בטח-חשבים במפעל, עזב ונסע לר לתל אביב. שם הוא עובד כמובן בענייני מחשבים, אז שיצליח שם.

* בשבוע שעבר התחיל יום לימודים ארוך בביה"ס היסודי. - כיתות ג'-ו' נשארים יומיים בשבוע בבית הספר, עד השעה 15.30 לחוגי העשרה. החוגים הם לפי בחירה, אבל חובה על כולם להשתתף. החוגים הם במקום החוגים בראש-פנה (הרבה יותר זול) והילדים מקבלים ארוחת צהריים בצורת לחמניות גדולות עם פסטרמה וכל מיני צ'ופרים אחרים. - לי זה נשמע די כיף, ובינתיים גם הילדים נהנים.

* מחזור י"א יצאו בשבוע שעבר לגדנ"ע בג'וארה (שטח צבאי), החבר'ה בילו שבוע עם מדים וב-כאילו צבא (כמו טירונות). מורן עמית זכתה לחניכה המצטיינת, כל הכבוד.

* מעין מוסרת שהשכרנו חדר לדייל שעובד ב"ארקיע" ושמו אייל.

ולסיום: - נבואות החזאי בסוף מתגשמות. סוף שבוע טוב

ספינת "אגוז"

בשנת 1956 אני בן 5 שנים, הצעיר במשפחה, חי עם הורי ו-7 מתוך 8 אחיי, ברבט, מרוקו, כשאחי הבכור, מני, משרת בצה"ל, רחוק בארץ ישראל.

לצערי לא זכינו יותר להארת את מני, שנהרג במבצע קלקיליה באותה שנה.

ההרגשה בבית היתה קשה והוחלט שנעלה בעקבות אחי ז"ל ארצה, אבל רק בתנאי שכולנו נעלה יחד.

"הציונים" - כך קראנו לשליחים מארץ ישראל - יצרו קשר עם רוב יהודי מרוקו וניסו לשכנע ולעזור להם לעלות ארצה.

1961 העליה ממרוקו עדיין בוצעה במחתרת ומשפחתי החלה להתכונן לקראת העליה הצפויה ארצה.

מכרנו את הבית ורוב תוכנו, וחיכינו ימים ולילות נשארנו כולנו מרותקים פחות או יותר לבית בהמתנה.

לילה אחד הגיעו "הציונים" והודיעו להורי שבאותו הלילה נוסעים! דווקא באותו לילה אחיי הגדולים יצאו לבלות בעיר אחרת הרחוקה כ-40 דקות נסיעה מביתנו. נמאס להם לחכות בחרסר מעש. כפי שאמרת החלטנו שאנו נעלה ארצה בתנאי שכולנו ניסע יחד, ומאחר ולא היתה דרך ליצור קשר עם אחיי, והציונים לא יכלו להמתין יותר, וויתרו הורי על הזכות לעלות באותו מבצע.

כעבור יומיים שמענו שהאניה שהיינו אמורים להפליג בה, טבעה עם כל נוסעיה.

האניה נקראה "אגוז". כך, אותה אגוז, שעצמות נוסעיה סוף סוף ה- גיעו השבוע לקבורה בארץ. יהיה זכרם ברוך.

בעקבות הטבעת האניה "אגוז" הורי החליטו שאנו נעלה ארצה רק בדרך החוקית. לכך חיכינו עוד שנה ומשנת 1962 אנחנו כאן.

ג'אקי.

מה מחסך

בגלל שרות לא סביר למחיר ששלמנו עבור סדיני הביתנה החלטנו להחזירם ולכבסם בבית.

בינתיים עד שתגיע המעגלה החדשה, שהוזמנה, נוכל לגהץ את סדיני וציפיות הכותנה, בתנאי שלא יהיה פיגור במכבסה.

יתכן שמדי פעם תקבלו אותם לא מגוהצים - אז אנא כס קבלו זאת בהבנה.

מאבלין ושושנה.

"THERE ARE NO FREE LUNCHES" או 'לכל דבר יש מחיר'
(למה להגדיל את הלינה הכפרית)

אין ארוחות חינם, כך מקובל בכל העולם - פרט לקיבוצים? בהרר שזה חל גם עלינו, כי קיבוץ ללא מספיק אמצעים יתקשה מאוד לקנות את האוכל לחבריו. בשנה הבאה יתמנו "מנכ"לים" מבחנץ לאותם 20 קיבוצים אשר לא מתאזנים ולא נתקבלו למסגרת הסדר הקיבוצים; עד שהכנסותיהם לא יעלך על הרצאותיהם, הם יצטרכו או לרדת על חלק מהשרותים, או חלק ממסגרת החינוך, אך לבצע עוד קיצוץ בתקציב החברים, או לסדר יותר חברים לעבוד בענפים מכניסים, או להצריך את יום העבודה, או לעבוד משמרות נוספות - או חלק מזה וחלק מזה - כי גם אצלנו אין ארוחות חינם.

כפר הנשיא איננו כלול בקבוצת העשרים, אבל איננו כל כך רחוקים מהם. נכון שכרגע המפעל משגשג, לחקלאות היתה שנה ברוכה, אבל לא לעולם חוסן, ועלינו להמשיך לפתח כל אפשרות של תוספת הכנסה ופרנסה,

לפני שלוש שנים נדחתה ההצעה להגדיל את ה'לינה הכפרית' אצלנו על ידי רוב גדול מאוד (כ-77 נגד ו-13 בעד). לפני שנה נדחתה על ידי 66 נגד 52. מאז חיפשנו ומצאנו תוכנית שונה - לשכן את התיירות בארבעה בתים של קיבוץ מאוחד, במקום ההצעה אשר נדחתה (ארבעה בתי הצעורים). אחרי שבחנו לעומק את שתי התוכניות, רוב החברים סבורים שהתוכנית המקורית עדיפה - ובכל זאת בישיבה משותפת של המזכירות ושל המועצה הכלכלית, הוחלט להציע לאסיפה לנתוח מחדש את הדיון על הגדלת התיירות אצלנו, ולהציג לפחות שתי תוכניות לבחירה ולהכרעה. למה מוצדק לפתוח עכשיר את הדיון מחדש? כי במשך השנה למדנו דברים רבים אשר לא היו כל כך ברורים לפני שנה, והנה עיקרם:

- (1) היה חשש גדול מאוד שמכוניותיהם של התיירים יגיעו לכל פינה ויהיו מטרד וגם סכנה - בעיקר לילדינו. נתברר שזו גוזמה שנפרכת, ומאז החלטת המזכירות לאסור נסיעה בכביש לחדרים הקיימים, מגיעים היום ברגל וסוחבים את החפצים בעגלות מיוחדות של ה'לינה הכפרית'. אין אפילו מחסום בכביש - רק שילוט והבהרות מילוליות מטעם חברינו.
- (2) טענו שאומדן העלות הצפויה כדי להפוך את החורים לחדרי תיירות נמוך מדי ואיננו ריאלי. הפעם קיבלנו הצעות מחיר מחייבות משני קבלני בניה - וההצעות נמוכות מההערכות שלנו מלפני שנה. כתוצאה מכך אנו מציעים להשקיע 2,000 ש"ח בממוצע לשיפוץ החדרים האלטרנטיביים לנוער שלנו - במקום 1,000 ש"ח בתכנית הקודמת.
- (3) נסיון של עוד שנה - 1992 - עם 12 חדרים בלבד הוכיח לנו סופית שללא תוספת חדרים, והיכולת לקבל קבוצות גדולות יותר, אין שום סיכוי להגדיל את ההכנסות והרווח של הענף הזה. לא היתה עליה בחכנות, והרווח אפילו ירד קצת.
- (4) היתה סברה שכבר עברנו את שיא התיירות באזור הגליל, ולכן מסוכן

להשקיע בהגדלת הענף (כמו כן כבר הוסיפו צימרים רבים חדשים).
המציאות היתה שונה לגמרי - אזור מפורץ בקיץ 1992 - וחבריו
שעבדו במוקד התיירות בילו רוב זמנם בדחיית פגישות עד ל-1993
ואפילו ל-1994!

(5) יעלו הפעם לדיון ולהכרעה לפחות שתי תוכניות ברי ביצוע - וכך
החברים לא יועמדו בפני הברירה (כפי שקרה לפני שנה): או תוכנית
ספציפית או לא כלום.

לפני שנה, כתוצאה מהחלטת האסיפה, הגשתי את התפטרותי למועצה הכלכלית - כי הרגשתי
שנכשתי בגדול, בזה שלא הצלחתי להעביר למספיק חברים את המסר הנחוץ -
שעלינו להמשיך ולעשות כל מאמץ להגדיל מקורות הפרנסה שלנו, אפילו על חשבון חלק
מאיכות החיים שלנו, ושל ילדינו. מאז אני חש שחל מפנה אצל חברים רבים, והולכת
וגוברת ההבנה, שגם אצלנו - אין ארוחות חינם.

קולין

שם המשחק החדש - המשך ← ג' ה' כ' מ' ד'
ה' ב' א' !

לא יוכלו להשתתף בחוג נגינה. (השותפות - שמנשלים אותנו ממנה - אינה מחוללת בנו
מוטיבציה במידה מספקת... אולי תעשה זאת הסנקציה). היום בו חבר הקבוצה לא ימצא
לו מקום בחדר החולים של הקבוצה, כי "בשביל כסף שווה לפתוח אצלנו בית אבות
לאמריקאים עשירים", היום הזה הינו מעבר לפתחנו.

גכון, חברים. כולנו יודעים שחומת ברלין נפלה, ברית המועצות איננה וגם בשבדיה ישנם
קשיים. אבל כולנו גם יודעים איך נראית בריטניה אחרי תאציר ולאן מדרדר את לוס-
אנג'לס וניו-יורק הפער ההולך וגדל בין עשירים לעניים, שבלעדיו (לפי רייגן ובוש
ומעריציהם-מחיקהם הישראלים) לא תהיה לנו צמיחה...

אנחנו יצרנו כאן בארץ ישראל במאמץ מתמשך של שמונים שנה - משהו אחר: הקבוצה.
זה אף פעם לא היה "רוסיה", ובאמת גם לא התכוון להיות "אמריקה". היה זה שילוב
נדיר של ערכות הדדיות, אחריות חברתית עם חופש אישי ויכולת למימוש עצמי.
נכון, החיים לא היו קלים. ודאי למייסדים. יתכן שגם לממשיכים. זה תמיד איפיון בכל
העולם עידן חלוצי של התחלת בניה. אך בעובדה - הדור השלישי כבר כמעט שאינו מתנסח
בקשיים מסוג זה, ויותר מזה - הוא כמעט שאינו מאמין לסיפורי הראשונים.

היום ברור לכולם: אי אפשר עוד לבסס את המחויבות שיש לנו זה לזה כחברי קבוצה
רק על משמעת וציות להחלטות המוסדות. גם האחריות לגורל הקבוצה לא תבוא לידי
ביטוי באקט חגיגי של התגייסות עם הנפת דגלים וכתובות אש.
התבגרנו וגילינו כי מה שחשוב הוא אמונה פנימית של כל פרט ופרט (זה הפירוש שעלינו
לתת לביטוי הכל-כך פופולרי עכשיו: "העברת האחריות לפרט") כי קבוצה ללא...
קיבוצניקים לא יוכל להתקיים, כמו שסולידריות לא תתקיים ללא אנשים סולידריים...
גם במצב המשברי בו אנו נתונים יש לנו עדיין חופש בחירה בין שיתוף פעולה חברי,
המבוסס על אותה אמונה הכרחית באדם (עם כל האכזבות הבאות בעקבותיה, ועם כל
המחירים שהיא תובעת), לבין פירוק היחד הקבוצי בשם "ריבונות היחיד על חייו",
שבמקרה שלנו אינה אלא היתר עיסקא להתעלם מצרכי הזולת ו"סוף סוף להתחיל לדאוג
איש איש ל...עצמו".

מדוע המומחים, המחויבים לפחות ליושר-לב אינטלקטואלי, לא אומרים לנו בגלוי, כי
קהילה שיתופית אינה יכולה ללא סולידריות.

מדוע המומחים אינם אומרים לנו בגלוי את מה שהם יודעים, כי פרוק הסולידריות
פירושה פירוק הקבוצה, ורק דמגוגים חסרי אחריות ממשיכים לנחם אותנו כי "גם כשחילקו
קומקומים לחברי החברים אמרו שזה פירוק הקבוצה".
מה - אנחנו מטומטמים!

שם המשחק החדש - פירוק הסולידריות! עמיקס אסס

אנחנו בתקופה קשה - אז לכל מה שהאמנו מציעים לנו היום "חלופות".

במקום "קבוץ" - "קהילה"...

במקום "משק" - "מגזר עסקי"...

במקום "מחויבות" - "חופש בחירה"

ובמקום "הגשמה" - "מימוש שאיפות אישיות"...

"הגיע תורו של האדם היצירתי", מודיעים לנו.

"הוא הוא שיחליף את האדם היצרני", מבשרים לנו...

"לא עוד סגירות וחנק!" נשמע הקול ברמה... "מעטה" - פתיחות, אי-תלות וריבונות

מלאה של הפרט על חייו" - זו נבואת הנחמה...

ואתה שומע ונדהם! האם בגיהנום היינו עד כה, עד כי כל דורשי טובתנו מבקשים

למכור לנו (כמעט בכל מחיר - לפי כללי השוק) את גן העדן?!

מה בעצם מסתתר בין השיטין של הלכסיקון החדש, שכולו מלא מלים יפות הכובשות ליבו של כל אחד מאתנו?

וכי המאבק המתנהל כיום על דמותה של התנועה הקיבוצית (ובתוכה על דמותו של כל קבוץ וקבוץ) הינו, באמת, מאבק בין "יצרנות" לבין "יצירתיות", בין "עובדים" לבין "מתפרנסים" ובין "עסק" לבין "קהילה"?

קצת כבוד, לפחות, למיסדי הקבוץ ובניו: וכי הם לא רצו להתפרנס? אותם המשקיסטים, שכל כך הקשו את חייו של כל צייר, סופר ומנגן בכינור - וכי לא הם שראו כבר אז את הכל "דרך החור שבגרוש"? וכי באמת ועדות החברה, התרבות, הקליטה והחינוך ("כל הקהילתיות האלה") - הן הן ש"השכיבו" את המשק הקיבוצי ומוטטו את קרנות (השפע...) התנועתיות? על מי אנחנו מלבישים היום מועצות מנהלים - על ועדות החגים?

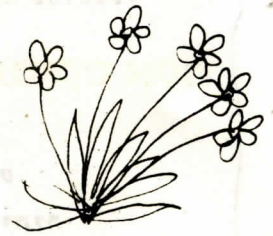
האנשים, שבשמנו ניהלו את כלכלת הקבוץ והתנועה, מבקשים מאתנו היום שנשחרר אותם מ...אתנו, ואז הם יפליאו לעשות. ללמדך, שעד היום "אנחנו" (מי, בעצם?) הפרענו להם, עצרנו אותם, מנענו מהם... השד ידע מה... ולכן הם "לא הצליחו לספק את הסחורה" (קרי - את אמצעי הקיום לכולנו). וכי באמת עקבנו אחריהם כל הזמן ודרכנו להם על קצה האצבעות? וכי באמת חסמנו אותם במשהו ולא אפשרנו להם חופש פעולה עד שמצאנו עצמנו פושטים יד ורגל בפתחו של הבנק? האם אנחנו, "החברים", אנחנו הננו הצרה של המקום הזה? וכי אם באמת ירצו לעשות מעשה של ממש ואת כל מה שהתמוטט ונפל - להעמיד מחדש על הרגלים - האם יוכלו לעשות זאת בלעדינו? מבלי שנתענין, מבלי שנדע מה קורה! בלי שתהיה לנו עמדה ובלי שנהיה שותפים! כן - שותפים!

אנשים! כל הדיבורים הללו על כך, שבמצב החדש עלינו לשנות את שיטות הניהול שלנו ולהפעיל את עסקינו כך, שיוכלו להתחרות בתנאי שוק חפשי, אשר בו אין עוד מקום ל"מגבלות אידיאולוגיות" - יש בהם אמנם מידה לא מועטה של אמת (עם זאת - זו אינה כל האמת). אך מסתתר מאחוריהם משהו אחר - בהרבה יותר מכריע מבחינת עתידנו כחברה אלטרנטיבית (כן, אנחנו הראשונים שהצענו את עצמנו כ"חלופה" - נא לא לשכוח זאת). מאחורי הקריאה לסגל את המשק הקבוצי לתנאי השוק, (ושוב: קריאה נכונה כשלעצמה, עד גבול מסוים) קימת מגמה, שאין מצהירים עליה בגלוי (ולצורך הסתרתה מגייסים את הלכסיקון של המלים היפות), מגמה להכניס את כללי השוק אל תוך חצר הקבוץ.

אם היינו חברה של צדק ורווחה, מציעים לנו עתה להפוך לחברה של רווח וצדקה. אם התגאינו בכך כי תמיד ידענו להתחלק במה שיש, היום דוחפים אותנו להתחרות בינינו על מה שנשאר... הסיפור הוא פשוט: לחזקים נשבר מהחלשים. ברמת הקבוץ וגם ברמת התנועה.

מלכסיקון המלים היפות מגייסים את כל הטענות המתחסדות נגד הבטלנים, שאינם מוכנים להשקיע... אחר כך עוברים אל אלה שעובדים "אמנם בעבודות חשובות" אולם, כמה חבל, יש להחליף אותן בעבודות "מחוללות הכנסה"... ואז מתקדמים אל השלב הבא, שהוא: "נכון שעבדת אצלנו (כבר לא אומרים "איתנו") הרבה שנים ואתה עוד יכול לתרום המון... אבל תבין - אנחנו חייבים להקטין את עלות העבודה, אז אין לנו ברירה - פועל שכיר יוצא לנו קצת יותר זול..." ולאן מגיעים בסוף? (אין צורך לדמיין - הכל כבר קורה עכשיו) קיבוץ מודיע לעובד גן הנוי, כי אם הוא אינו מוכן "לשפר-את-חלקו-בהגדלת-הכנסות-הקבוץ", קרי: להתיצב ליד קו הייצור (ויתכן כי עליו, באמת לעשות זאת...) ילדיו

פנסיה - במגנון הקיבוץ

לפני שבוע סייעו שניזם מוותיקינו מסלול רב-שנים במפעל "הבונים" והרי הנו יצחק עדר ונורבר(כהן) כמובן, נערכה מסיבת פרידה לכבודם, ובמסיבה הוקראו שתי 'יצירות', שברצוננו להעביר כאן לקריאה והנאה אל כל הציבור. (המערכת)

ת מ ו נ י ת - מ צ ב - אלזה

תמונת מצב א': יצחק בגופיה האפורה הנצחית ושערות ג'ינג'יות מציצות מן החזה החשוף, שמתחרות עם שארית הבלורית מעל המצח המיוזע. הוא, יצחק, נע בין ארגזים ריקים, שזה עתה הרכיב, לבין קרטונים רבים בגדלים שונים, חלקם חצי מלאים, חלקם מלאים לגמרי. בידיו מחזיק בצרור ניירות מקומטות, בצבע לבן-ורוד-צהוב, עם כתמי שמן פה ושם, במקום חותמת.

אני מתקרבת בצעדים מהוססים ושואלת בקול רועד: "מתי תסגור כבר את המשלוח לקראת סוף החודש?" יצחק: "כשיהיה מוכן." אני: "אבל זה יפסיד את ה-ZIM-GENOA שמפליג ב-30!" יצחק: "אז מה? את חושבת שאין לי מה לעשות מלבד לדאוג לך ולסוף החודש הטפשי הזה? יש לך עוד 24 שעות, ואני צריך להכין עוד משלוח ל'טכנו-בר', לשיוכל, למנדלסון ולכל הפרויקטים בנגב. נורבר שוב נסע לסוף שבוע ארוך, וכיום ראשון אני חייב להיות במשרד הפנים בצפת." הוא מפנה לי את הגב ונכנס למשרדו...

חבר'ה, זה משרד! רוצים נעלים - יש! סוכר - יש! נייר טואלט? - יש ויש! חבל, ניר דבק ברוחב חצי מטר, הכל יש, אפילו ארכיון המשק על כל 600 תיקיו - יש. אתה רוצה לדעת מה בדיוק שלחנו ב-15 במאי 1981 ללקוח ההוא בקנדה, שהפסיק לעבוד איתנו לפני עשר שנים - תתאמץ קצת, תחפור קצת ותמצא הכל בין ערמות תעודות-משלוח במדף האחרון מלמטה.

מה שלא תמצא, זה כיסא או שולחן עבודה מרווח, כנאה למרכז עצבים של אריזה ומשלוחים של מפעל גדול. יצחק בא לעבודה ב-6.00 בבוקר, לא בשבילו כוס תה דבר ראשון - לא תמצא גם קומקום! עובד במרץ, נכנס לרגע למשרד הראשי לצלם איזה 40 מסמכים לרישום התושבים, עולה לאכול ובדיוק כעבור שעה חוזר לזירת הקרב.

תמונת מצב ב': 24 שעות עברו, וכל הארגזים למשלוח מוכנים ומורמים אחד על גבי השני - עד לתקרת המחסן.

אני ניגשת בפניקה הרגילה שלי אל יצחק המזיע: "יצחק, חייבים לפתוח ארגז מס. 32 (שהוא כמובן התחתון בערימה!) ולבדוק מה נכנס, כתבת ניירוסטה, וצריך להיות קרבוץ; כתבת שזה "3", וצריך להיות "2". כתבת שיש 20 ברזים וצריכים להיות רק 18... "

יצחק: "3" - "2", 18 או 10. מה זה משנה? השמנדיק הזה באמריקה ייקח מה שהוא מקבל." אני: "אבל בני אמר..."

יצחק: "שיפתח בעצמו, שילך לאגוז! אני... לא... פותח!"

אני הולכת ומחייכת לעצמי, כי אני יודעת שכן יפתח, שיוציא מה שצריך, שיתקן מה שצריך, ושהכל יבוא על מקומו בשלום.

4.12.92

אדי נ.

נהוג לחשוב, שברגעים כאלה - כשחבר ותיק מסיים לעבוד במפעל, ועוזב - צריכים להיות עצובים ונוסטלגים. בדרך כלל זה נכון. אך לא במקרה של נורברט! נהפוך הוא! הפעם, עם עזיבתו של נורברט, כולנו שמחים ומאושרים! ולמה? לא בגלל הסיבות שאתם חושבים! שיהיה יותר שקט באזור המפעל! או שיהיה פחות בלגן במשלוחים, או בסידור הגלם בסככה. לא ולא! הסיבה היא שונה לחלוטין - וזו ההזדמנות לגלות מדוע.

ובכן... קשה יהיה להסביר זאת, אך בכל זאת, ברשותכם אנסה ותנסו אתם לעקוב אחר ההסבר. ובכן, התעשרנו! לגמרי בפקס, עזיבתו של נורברט את המפעל, גרמה במישרין לרווח של... 45.000 ש"ח! ה כ י צ ד ?

ובכן, נתבקשתי לכתוב כמה מילות פרידה לנורברט, והתקשתי למצוא משהו שיתאר אותו ושיאמר לזכותו או לחובתו... משהו!

דבר ראשון שעלה במוחי היה: נורברט "הכריב הצרפתי המשוגע"! וזה הדליק אצלי נורה! "הצרפתי המשוגע" - איפה שעמתי מושג זה? והנכד שלי מהפעוטון מיד קפץ וזעק: חמיצר!

אני בבורתי שואל: מה זה חמיצר והוא מתחיל, בשפת הפעוטון להסביר לי את החידה המפורסמת ברדיו. לא שמת לי לב במיוחד להסבר, אך מתוך סקרנות שאלתי ומה עוד יש בחידה? "צרפתייה שגם היא משוגעת" הוא ענה. "צרפתייה?" - אין לו חברה צרפתייה! ובכל זאת... אולי מרי אנטואנט? - שדרך אגב, ארוחתה האחרונה היתה... * A COLD CHOP ! או אולי ג'אן ד'ארק? שאצלה הארוחה האחרונה היתה * A HOT STAKE !

ואז פתאום זה בא לי. מכונית צרפתייה! פיז'ו, אותה מכונית שאילו היתה לנו, היה נורברט נוסע איתה כל סוף שבוע לידידותו, והמלחמות? נו - זה קל, יום-יום בעבודה, וזה עכשיו נגמר. אבל 238 - פה נתקעתי. ובכל זאת? ואז ניזכרתי כשרצינו שיעביר גלם לחדר עיבוד, היינו צריכים להגיד לו זאת 238 פעמים לפני שעשה זאת. שלחתי את תשובתי - קיבלתי את הפרס, מסרתי לגזבר, והוא איפשר את הכיבוד המצויין הזה.

תודה רבה

נורברט!

* chop = גס מכה וגם נתח של בשר כבש

* stake/steak = גס מקל וגם אומצה, וגם מוקד !

חברים המעוניינים לצאת ללימודים בשנת תשנ"ד מתבקשים להרשם
עד יום ר' 15.1.93.

טפסים ניתן לקבל במזכירות הטכנית.

הודעה זו מיועדת לתלמידים ממשיכים ולתלמידים מתחילים.

הרשמה ללימודים

ארוכים

"לימודים ארוכים" כוללים לימודים של יום אחד עד שישה ימים
בשבוע בשעות הבוקר.

כשנה"ל תשנ"ד

=====

— (1994-1993) —

=====

171
חברים מתבקשים לתת את הטפסים המלאים להילה יהודה ת.ד.

ובנים לדינה ברור ת.ד. 81. חברי ועדת ההשתלמות:

אדם בן-חנוך

שאולה אלמן

הילה יהודה

דינה ברור (מרכזת)

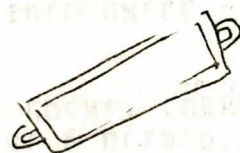
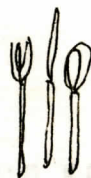
אנו לרשותכם.

העברת תקציב המזון לתקציב הכולל

הצעות שונות שהתגלגלו בחברה בחודשים האחרונים בנושא שנויים בחד"א -
תקציב מזון - מטבח וכו', התחילו להתגבש להצעה אחת של כמה חברים
ובתוכם אנחנו, החתומים מטה.

מטרת ההצעה בקוויה הכלליים היא לעבור לשיטה של "הפרטת תקציבי ה-
מזון" או במילים אחרות להעביר את תקציב המזון לתקציבו של החבר,
ולחייב אותו עבור הארוחות שאותן הוא צורך בחד"א. כל חבר יחליט אם
הוא מעדיף לאכול בחדר-האוכל או בביתו. לגבי חברים, שכבר כיום או-
כלים בבית ומוציאים סכומי כסף גדולים מתקציבם עבור הארוחות, הם
יוכלו להנות מהתקציב שיעמוד לרשותם.

אביבה ואורי בקרו בכמה קבוצים על-מנת ללמוד את השיטה שלהם והביאו
אתם הרבה חומר, והרבה מידע. אנחנו מפרסמים כאן את הדף שחולק לחברי
נאות מרכזי לקראת האספה. בחרנו בדף זה מכיוון שהוא מפרט בצורה יפה
את התכנית. יחד עם זאת, זה לא אומר שכך בדיוק עלינו לפעול בכפר הנ-
שיא. ייתכן מאד שההצעה המפורטת שלנו תהיה שונה מזאת של נאות-מרכזי,
ע"מ שתתאים לרצוננו ולצרכים שלנו. וכמובן שההחלטה צריכה להתקבל ב-
קלפי, והיא תשקף את רצונה של החברה כולה.
בשלב זה אנו פונים לכל החברים לקרוא את ההצעה ולהגיב בשאלות, הערות,
הצעות נוספות, רצוי מאד לעשות זאת בכתב, כדי שנוכל לרכז את השאלות
וההערות לקראת דיון פתוח (כנראה באמצעות הוידאו).

אורי שובל, אביבה ג.

ותמר וולפין.

הנושא: העברת תקציב המזון לחבר

מה?! אנו מציעים להעביר את תקציב המזון לחבר. אנו גם מציעים להמשיך להפעיל את חדר האוכל כפי שהוא כיום לשלוש ארוחות ליום.

למה?! אנו מאמינים ש...

א. החבר נבון מספיק כדי לנהל את ענייניו הכספיים בעצמו.

ב. השיטה החדשה מאפשרת חופש בחירה לחבר היכן, מה ומתי לאכול. חברים רבים שכיום אוכלים בניה לא ייאלצו להוציא תקציבים אחרים לכיסוי הוצאות אלו.

ג. השיטה החדשה טובה גם לחברים המעוניינים בהשארת המצב הנוכחי. נשיטת התשלום ובוצרנות טובה תעלה את רמת המזון בחדר האוכל.

ד. הסכום שיגיע לשימוש החבר הוא כמעט כפול ממה שכיום מוצא עליו בחדר האוכל. הוא לא יסבסד מזון שנזרק, אנשים מבחוץ ומזון מיוחד.

ה. במידה והאוכל ישמפר בהרבה בחדר האוכל יהיו אנשים שיסכימו לחזור למינוי שנתי כזה או אחר בחדר האוכל. (חופשי חודשי, אכול כפי יכולתך וכו').

איך?! פשוט ביותר...

1. החבר יקבל את התקציב כמו כל תקציב אחר בתחילת השנה לפי רבעונים.

- תקציב יומי למבוגר ש"ח
- תקציב לילד צעיר (גיל הרך ועד חום ביי"ס יסודי) ש"ח
- תקציב למבוגר (כיתה ז' ועד לצבא) ש"ח
- תקציב לחייל: 100 ימי כלכלה א ש"ח

2. התשלום בחדר האוכל באמצעות כרטיס מגנטי. החבר יעביר כרטיס עבור כל ארוחה שירכוש ויחויב מידי חודש. החבר יעביר את כרטיסו גם על אורחיו. אורחי המפעלים יחויבו בכרטיס המפעל. מחיר 3 ארוחות בחדר האוכל = 7.30 ש"ח.

3. האקונום מוכר ארוחות בחדר האוכל ובכסף שמקבל מחדש את המלאי. להתאמת כמות המזון לכמות האוכלים בפועל, בשלב המעבר שיימשך עד 3 חודשים. יקבל האקונום אשראי מהקבוץ.

4. אורחים: מחוץ החחשבות בפניות אלינו בנושא, הקצונו 10% מסך הכל ימי הכלכלה לאורחים. מחוץ סכום זה הופנה 80% לאורחי מבוגרים (ש"ח ליום שהם כ-52 ימי ארוחות בחדר אוכל לשנה) ו-20% לאורחי ילדים (ש"ח ליום) מכאן שחבר האוכל 3 ארוחות בחדר האוכל, נותר לו מדי יום סכום מסוים שנחסך לימי אירוח.

5. מנות דיאטטיות יעלו לחבר כמנה רגילה. מאחר ומזון מיוחד עולה יותר ועדת בריאות חסבסד את הנזקקים לו.

6. אש"ל וכלכלה: חברים יקבלו את ההפרש בין יום כלכלה בקיבוץ ליום כלכלה בחוץ.

עובדי חוץ: חברים שבמסגרת עבודתם כעובדי חוץ אוכלים במקום העבודה יחויבו בתקציב האישי במחיר ארוחה בחדר האוכל.

7. ההורים מקבלים תקציב מזון עבור ילדיהם. גילאי 0-6 (הגיל הרך) - הילדים מחויבים עפ"י רישום המטפלות בהתאם להופעתם במקום. גילאי בית ספר יסודי (6-12) - הילדים מחויבים עפ"י רישום מטפלות בהתאם להופעתם לארוחה. גילאי ביי"ס חינוך (13-18) - הילדים משתמשים בכרטיס מגנטי.

- מחיר 3 ארוחות בחדר האוכל גיל הרך ובית ספר יסודי
- גילאי בית ספר תיכון משלמים בחדר האוכל כמבוגרים (ש"ח).
- כל ילד מקבל תוספת גדילה ש"ח ליום.

8. חלוקת יום כלכלה בין הארוחות:

ילדים צעירים

מבוגרים

ש"ח
ש"ח
ש"ח
ש"ח

ש"ח
ש"ח
ש"ח
ש"ח

ארוחת בוקר
ארוחת צהריים
ארוחת ערב
ארוחת ערב שבת
ארוחת צהריים ששי
וערב חג
ארוחת ערב נחג

ש"ח

ש"ח

ותינתן תוספת למטבח ע"י הקבוץ.

9. ארוחות חגים שנערכות מחוץ לחדר האוכל, החבר יחוייב בהתאם לרשימת ההזמנות.

10. חברים שלהם חוב בחקצי יוכלו להמשיך לאכול בחדר האוכל באמצעות כרטיס מגנטי.

11. כל פריטי המזון שימכרו בחדר האוכל ניתן יהיה למצאם גם במכולית המכולית תתאים עצמה לשינוי בהגדלת שטח, שעות פתיחה וכח אדם.

12. אנו ממליצים על הקמת ועדה מזון שתפקח על מערכת המזון כולל המכולית והכל-בו. לדוגמא: אירוח המזון וגיוונו, מגוון המוצרים ורמת מחירם, שעות פתיחה וכוח אדם.

מקלט לבעלי חיים

מאז שהופיע מאמרי הקודם ב"דבריי", שאלו אותי החברים ארבע שאלות חשובות:-

- (א) מנין יבוא הכסף?
- (ב) היכן ימוקם מקלט בעלי החיים?
- (ג) מי יעבוד בו?
- (ד) מנין יבוא המזון לבעלי החיים?

הרי התשובות:

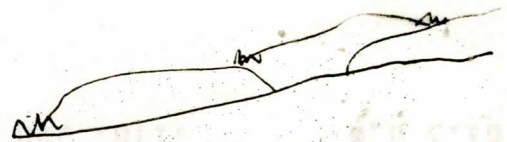
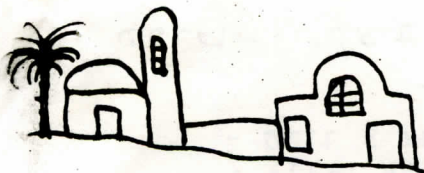
(א) בשלב זה יבוא הכסף משלושה מקורות עיקריים:

1. מן התקציב הממשלתי בסיוע ח"כ אברהם פורז;
2. מארגון C.H.A.I. (Concern for Helping Animals in Israel), שבסיסו בארה"ב ושהבטיח משכורת לעובד אחד, אם יסכים הקיבוץ להכנס לנושא המקלט.
3. השאר יבוא מתורמים פרטיים מחוץ לקיבוץ, ששמותיהם יימסרו למזכירות בקרוב.

(ב) המקלט ימוקם במקום שלא יהווה מטרד לחברים - קרוב לוודאי מחוץ למשק.

(ג) עבודה: אני הייתי רוצה להקדיש את שאר שנות חיי למקלט זה. יש גם אנשים אוהבי בעלי חיים מקיבוצים אחרים ומצפת, שמוכנים לעזור על בסיס וולונטרי. יש חברים ובני נוער בקיבוצנו שרוצים לעזור.

(ד) מזון: הרופא הוטרינארי של המועצה האזורית הבטיח לי, שכמעט כל המזון למקלט ניתן לקבל מ"טבעון הגלילי" בלי תשלום. נושא זה עוד מחייב בדיקה.

אם אשכחן ירושלים....

לפני שבוע נכנס אלן איסטון לשתות כוס קפה של ערב שבת במועדון ובין בליל הקולות קלטה אוזנו צליל של 'מאמא-לושן' - כלומר צרפתית. (אלן, כידוע מוצאו מאלזס שבצרפת) ישב שם איש בגיל העמידה ושוחח בערנות עם מספר חברים. מתברר שהאיש, ששמו אנדרה שבטון, הוא צליין קתולי. ולא סתם צליין, וזהו סיפורו:

כבר שנים היה לו חלום - ללכת לבקר בארץ הקודש... עם הדגש על ל ל כ ת. וכך, כשיצא לפנסיה לפני שנה, החליט להגשים את חלומו. ארז את מעט חפציו בתרמיל גב במשקל מכובד (בטח 30 קילו, אומר אלן) ויצא מברטיין (צפון צרפת) במרץ השנה. הוא חצה את צרפת, עבר את האלפים (ברגל, זוכרים?) לאיטליה ומשם לסלובניה. כדי לא לעבור את טרביה המסוכסכת עבר דרך הונגריה, רומניה, בולגריה (מקווה שהסדר הוא נכון - תבדקו במפה - א.ס.) ואז הגיע לטורקיה.

כשהגיע לבוספורוס התעוררה בעיה: מעל הבוספורוס מגשר גשר באורך של קילומטר וחצי כמעט, שלא מרשים לאף אחד לעבור אותו ברגל - מאז שרבו מקרי ההתאבדות מהגשר, שנמתח 65 מ' מעל למים. אחרי דין ודברים עם הרשויות נמצא סידור: בליווי שוטר טורקי חמוש יצא לדרך, כשכל מאה מטר השוטר עוצר אותו ואומר "אל תקפוץ"....

אחר כך עבר דרך אנקרה, אנטיוכיה, אלפו, דמשק והגיע לירדן. שם ביקש רשיון לעבור את גשר אלנבי - ונאמר לו "אין גשר כזה. יש גשר המלך חוסיין".

על כל פנים עבר את הגשר - ומשם ישר לירושלים.

ושם, אלא מה, פגש מתנדבת של כפר הנשיא, את אימקולה מרואנדה, שאף היא קתולית, וכך הגיע למועדון שלנו... (בינתיים כבר נסע לפגוש את אשתו, שמצטרפת אליו - בטיסה.)

אלף דוברינר מרבה בכתיבת מכתבים, ומדי פעם מעביר לי תשובות שהוא מקבל, הפעם מכתב בהתייחסות אישית מבית חרושת לזרעים באנגליה:

"אדון נכבד,

רב תודות עבור מכתבך האחרון, שגרם לשביעות רצון רבה אצל כל העובדים בבית-החרושת ובמשרד. הערותיך החיוביות נעמו לנו, וננסה מאד לשמור על הרמה גם בעתיד.

תודה שהתפנית לספר לנו.

נאחל לך המשך נעים ומוצלח בעבודת הגינון.

בברכה,

י.א. רייט (מח' שרותים

לקונים).

תקן התקנה ושימוש בתנורי עץ

1. א ר ר ב ל ת :

גובה הארובה מעל לגג שטוח יהיה: 2 מ' מינימום.
גובה הארובה מעל לגג משופע " : 1 מ' מינימום (מעל החלק הגבוה,
אך במרחק 1 מ' ממנו).
קוטר הארובה: " 6 מינימום.
הארובה לא תיבנה מאסבסט.

2. מ ס נ נ י ס :

חובה להתקין בתוך התנור או הארובה (ע"פ דגם התנור) מסנן מסוג
Catalytic Combustor לשם שרפה בשנית של הגזים הנפלטים. התקנה
זו חובה! תעשה ע"י החבר ועל חשבוננו. (בינתיים ו. הישוב בודקת את
האפשרות להשיג את המסננים בארץ).

3. ע ע ל ה ס ק ה :

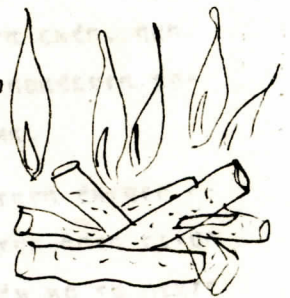
אין להשתמש בעץ "רטוב" (עץ שכשיר לשרפה צריך להתייבש באויר לפחות
שנה, או להיות כרות מעץ מת!).

4. מצבור (מלאי) עצים :

יורקס מצבור עצים באזור הלולים הישנים. רוני ג. וצוות הנוי אחראים
לכל פעולה של כריתת עצים במחנה המשק ואגירתו במלאי.
הוגש ע"י ו. הישוב.

נ.ב. בנוסף לתקן הנ"ל הועדה ממליצה להקים אגודה בין
המשתמשים בעץ למען סדר חלוקה שורה ביניהם.

המלצה נוספת: להבעיר את התנור על חום גבוה בתחילת השריפה -
דבר שעוזר לשריפה טובה יותר של העץ, ולכן להפצת
פחות ריח.

י"ט בכסלו תשל"ז (1976) - לואי נתן

כ"א בכסלו תשמ"ט (1988) - לילי רזניק

נ ר ז כ ר ו נ

ביועדת ההצעות

שרה ד.

הועדה החדשה התחילה לעבוד במרץ, כדי להתגבר על הצרכים בועדות שונות. ודאי ראיתם את הדפים הורודים על לוח המודעות. הצלחנו למצוא חברים למספר ועדות אך במספר ועדות נתקלנו בקשיים, שאותם אפרט להלן:

מתחילת עבודתנו הקדשנו תשומת לב מיוחדת למציאת מזכיר/ה חדש/ה, ולשמחתנו נוכל לפרסם את הצעתנו בקרוב, ואם הכל ילך כשורה, יוכל מועמדנו להתחיל למלא את תפקידו בקיץ. פרטים נוספים בקרוב.

גם לתפקיד מרכז ועדת הגיל המבוגר יש לנו מועמד. גם הוא יוכל להיכנס לתפקיד רק בסביבות ח'ש מרץ, ולכן נוכל לפרסם את שמו רק בעוד מספר חדשים. עד אז ה- סכימו אירית ב.ח. ויתר הועדה להמשיך לכהן בתפקידם.

מה הם הקשיים שאנחנו נתקלים בהם?

למרות נסיוננו להפעיל כמה שיותר חברים, צר לנו להודות שלא נוכל להצליח במשימה זו, מכמה טעמים: לפי השיטה המקובלת היום, כל הצעותינו חייבות לקבל את אישור מרכז הועדה. על פי רוב, המרכזים מעוניינים לצרף לוועדות שלהם אנשים שיהיה להם נוח לעבוד איתם, ולכן הצעותינו לעתים נדחות. מצד שני, יש חברים המסרבים לשבת בוועדות בכלל, או בוועדות שאנחנו מציעים להם בפרט, אך אנחנו לא נתייאש! לחברים המעוניינים לשבת בוועדות מסוימות, נא ליידע אותנו, אך אל תי- עלבו אם לא נוכל להיענות לכל ההצעות.

נשאלת השאלה אם רצוי שמרכז ועדה יוכל לפסול מועמד שוועדת ההצעות תציע? אולי דווקא רצוי ברוב המקרים שיהיה גוון בגישות? אחד מחברי הועדה שלנו הגה את הרעיון לבחור חברים לתקופת נסיון של כמה חודשים, וכך להתגבר על המילכוד הנ"ל. אם נסיון מסויים לא יעבוד, אפשר יהיה להפסיק את ההשתתפות בוועדה לאחר כמה חודשים. אפשרות נוספת לתגבור מאגר החברים לוועדות, היא לאפשר למועמדים (בנים + נקלטים) לשבת בוועדות, כחברים מלאים ולא רק כמשקיפים, כמו שנהוג בכמה ועדות היום. שנוי-מדיניות זה מחייב, כמובן, לקבל את אישור החברה, בקלפי.

בעיה נוספת שאנחנו פגשנו, היא תיפקוד לקוי של ועדות מסויימות (אי קיום ישי- בות, ואי שיתוף חברי הועדה בהחלטות), ולכן קשה להציע חברים לוועדות כאלה. קשה להלהיב חברים אם ברור שהשפעתם תהיה מזערית. כ"כ מצאנו שיש ועדות המתלבטות בה- שר לייעוד שלהם. גם במצב כזה קשה למצוא חברים שיצטרפו לוועדה כזאת.

עוד בעיה נוספת והיא מיעוט האספות בזמן האחרון, ולכן קשה להביא ועדה לאישור ה- אספה (הצגה פורמלית באספה, אפילו אם אין צורך בהצבעה). יתכן שהשיטה תהיה כניסה אוטומטית לתפקיד לאחר שבועיים של פרסום השמות על לוח המודעות, אלא אם יש הצעות חברים.

הוצג לפנינו רעיון להציג לצבור צוותים בתפקידים המרכזיים. היתרון בשיטה כזאת הוא שהצוות יוכל לעבוד ביתר הקמאניה ביחד, לשם השגת יעדים ברורים שהוא יציע ל- צבור, ויבצע ביתר יעילות את תפקידו בגלל שיתוף הפעולה המירבי שישרור בין בעלי התפקידים.

כרגע אנחנו מתלבטים אם זאת באמת השיטה הרצויה, ואם אכן כן, האם יהיה באפשרותנו להתראות ליד לוח המודעות.

ליד שם אותה?

שרה דבולט.

נתחיל בהסבר קטן, כי נדמה לי שהרבה בילבולים יש בינינו. אז...

* ג'ק קרבוך ורות גולן עובדים יומיים בשבוע (ימים קצרים).
ד"ר פיל שילקו ואנוכי, עובדים שלושה ימים בשבוע.
מחוץ למרפאה על הדלת ישנם דפים, וכל אחד רשאי לבחור לאיזה רופא
ללכת, ואנחנו מבטיחות לכם שאין שום בעיה ולא נעלבים.
בבקשה רישמו את שמכם שם ואל תסמכו על זה שאני אזכור את כל מי שתופס
אותי בדרכים.

* מכיוון שיש המון עבודה (ים של עבודה) שעות העבודה שלנו לא מספיקות,
ואני מבקשת מהחברים לגלות סבלנות, כל מי שנרשם, ירזמן, יש המון
"עזרות ראשונות" ולכן התורים נידחים ולוקח זמן בין תור אחד לשני.

* השבוע הוחלט (סוף סוף) לחייב את מי שלא מגיע לטיפול ולא מודיע
לפחות יום לפני כן, החיוב יהיה על סך 25 ש"ח שזה בערך חצי מעלות של
שעת רופא. אל תכעסו, פשוט תנסו ותבינו שזה פתרון שנובע לעיקר מחוסר
ברירה. יש המון בילבולים ואנשים שוכחים להגיע, וסתם... לא בגלל סיבה
מוצדקת, אז אנא, קחו אחריות ותגיעו בזמן, ואם לא תוכלו לבוא, אז לפחות
תודיעו מוקדם ככל האפשר.

* בחדר ההמתנה שלנו היו חוברות (רבות במספר) בשם "איתנים", החוברות האלו
מתעסקות בענייני רפואה של הגוף והנפש. ופתאום, לפני כחודש הן נעלמו,
כולן. אני כמעט מתחננת בפני מי שלקח שגם יחזיר. (גם עציצים נעלמים תדירות,
אבל קשה לי להאמין שהם יחזרו).

ואחרון חביב הפלואור. אנחנו כמובן, ממליצים מאד על מתן פלואור. כל מי
שרוצה הסבר על דרך פעולתו של הפלואור, מוזמן אלי, למרבן שאפשר להשיג
פלואור אצלנו.

זהו זה

שתהיו בריאים

רקפת ורות.

דו"ח מישיבת המזכירות
מיום 7.12.1992

נכחו: אדי. קולין, לו, דודו, אורי א, יעל ל, מיקי נ, יניתה.

1. בקשת חברים לדיון במכירת בשר לא כשר במרכולית:

לני יודאיקין פתח בשם קבוצת החברים והתלונן על כך שהסטטוס - קוו בכפר-הנשיא הופר והיום אפשר לקנות בשר אחר במרכולית, וגם בחדר-האוכל, האוכל איננו כשר. בסוף דבריו ביקש להביא להכרעת החברה את הדברים הבאים:-

- א. אשרור ההחלטה הקודמת (האוסרת על אכילת חזיר בחדר האוכל).
- ב. להוסיף לכך את כל מוסדות המשק הצבוריים.
- ג. האקונום לא ירכוש בשר מהמפעל במזרע.

בסופו של הדיון העמידה המזכירות הצעה נגדית מול הצעת קבוצת החברים: הצעת המזכירות: בקבוץ כפר-הנשיא נמשיך לכבד את הנוהג הקיים לא לאכול בשר חזיר בחדר האוכל, ונאפשר את חופש הבחירה של הבשר במרכולית, תוך הקפדה על סידורים שיאפשרו את הדבר. הנושא יעלה באסיפה הקרובה.

2. הצעת תקן התקנה ושימוש בתנורי-עץ:

- (1) ארובות: גובה הארובה מעל לגג שטוח: 2 מטר מינימום. גובה הארובה מעל גג משופע: 1 מטר מינימום (מעל החלק הגבוה אך במרחק 1 מטר ממנו). קוטר הארובה: 6" מינימום. הארובה לא תיבנה מאסבסט.

(2) מסננים: חובה להתקין בתוך התנור או הארובה (על פי דגם התנור) מסנן מסוג CATALYTIC CUMBUSTOR לשם השרפה שנית של הגאזים הנפלטים. התקנה זו חובה. תעשה על ידי החבר ועל חשבוננו (בינתיים ועדת ישוב בודקת את האפשרות להשיג את המסננים בארץ).

(3) עץ: אין להשתמש בעץ "רטוב" (עץ שלא התייבש באויר לפחות שנתיים או שבא מעץ מת).

(4) מצבור עצים: יוקם מצבור עצים באזור הלולים הישנים. רוכי גוטר וצוות הנוי אחראים לכל פעולה של כריתת עצים במחנה המשק ואגירתו במצבור.

3. בקשת אסף להעביר את חדר הקרמיקה הנמצא בשכנות לביתו:

המזכירות שמעה את דברי אסף מסר בדבר הרעש העולה מחדר הקרמיקה וטורד את מנוחתו. המזכירות החליטה להזמין יועץ תעשייתי למניעת רעש ולקבל את המלצותיו בדבר פתרונות אפשריים.

4. המזכירות אישרה שנת חופש למשפחת אורי ואתי אדלשטיין:

צאתכם לשלום ושובכם לשלום. אורי יצא בסביבות אפריל. אתי והילדים יצטרפו אליה בסוף שנת הלימודים.

רשם: דודו

8.12.1992

=====

דירת הנופש

למרות עליית שכר הדירה ותוספות אחרות למינהן, החליטה ועדת חברה להמשיך בשנה הבאה לשכור את הדירה בחל אביב על מנת לשרת את החברה כולה. בשנה האחרונה השימוש בדירה היה פחות מן הרצוי - דבר שמטיל על וו.חברה הוצאות גדולות יותר מבחינת הסיבסוד. לכן אנו מזכירים לבעלי תפקידים אורחים של חברים ושכירים במשק שגם להם יש זכות להשתמש בדירה. קיימת בעיה מסוימת לגבי אספקת פרות ירקות ושאר מצרכים טריים. במשך השנה נזרק הרבה אוכל שנרקב כיוון שאי אפשר למדוד את הנחוץ לבל חבר וחבר. היות ושוק הכרמל קרוב כל כך לדירה והמבחר גדול וטרי, אנו מרגישים שחברים יכולים לקנות לעצמם ירקות ופירות לפי טעמם האישי. נמשיך לספק: סוכר, חה, קפה, שמן, חומץ, אורז, נייר טואלט וחומרי ניקוי. כמו כן חמשיך לפקוד את המקום מור(הסודנסית) ולדאוג לניקיון המקום. ראובן מ. שבמשך 3 השנים האחרונות מלווה את הדירה ימשיך גם עכשו, היות וכוכבה שטיפלה עד עתה בהזמנות וכו' טרודה ועסוקה בבעיות אישיות, תעבורנה ההזמנות דרך ראובן מ. ונקווה שכוכבה חמשיך בטיפול המסור בלקוחות הדירה ולטובת הציבור בעתיד.

אז קדימה..... הזמנות: ראובן מ. טלפון 516 ח.ד. 94

דו"ח מישיבת המועצה הכלכלית מס. 45 מיום 4.12.92

נכחו: קולין, יוסי כ, אורן ק, אורי א, איתן ג, אביבה ג, דודו, גדי, תמר ו, בני ג, איתמר, מקס מ.

על סדר היום:

1. אישור דו"ח קודם ושאלות.
2. נוהלי העברת מידע לחברה.
3. קשר תקציבי חברה - ימי עבודה בענפים מכניסים.
4. הסדר הקבוצים.

5. שונות:

עדכון: פארק זיו

ענף הצאן

הנהלה פעילה למפעלונים.

1. אושר פרטיכל הישיבה הקודמת.

שאלות: האם היה מפרט לפיו הוצעו הצעות המחיר לשיפוץ החדרים להרחבת הלינה הכפרית, כולל נושא החשמל, דודי חימום, וכדומה.

סיכום: צריך לעשות רשימה, מפרט פנימי, על כל הפריטים הדרושים לתיירות וגם לדיוור מתאים לנוער.

קאטרפט: קולין מסר שנמצא מועמד לניהול - יונתן טוביס. והחזזה שונה, ונחתם על ידי מיכאל. איתמר וקולין יבדקו החזזה, ויחתמו מטעם כפר-הנשיא.

רוב קולות גדול התקבל הערעור על המשך הקאטרפט. (כלווי מרכז המשק והנהלת מפעלונים).

2. תפוצה ופרסום:

אושרה הצעת תמר - מצ"ב.

3. קשר בין תקציבי חברה לבין מספר ימי העבודה בענפים מכניסים:
יוסי הציג את העקרונות בהצעתו.

תקציבי החברה ייקבעו על ידי "השכר" אשר מקבלים מכל אותם ימי עבודה של חברינו בענפים מכניסים - תעשייה, חקלאות, מפעלונים, עבודות חוץ, ובנוסף כל התקבולים מביטוח לאומי (דמי לידה, פנסיה, זיקנה, וכדומה) רנטות וכל מקור "חברתי" אחר, ואחוז מוסכם של רווחי הענפים.
כל ההכנסות האלה ייזקפו לזכות "החברה" ויהוו את הבסיס לתקציבי קיום ולהשקעות החברה.

סיכום: התכנית אושרה באופן עקרוני והוטל על צוות מצומצם של קולין, איתמר, יוסי וזוהר להכין "מודל" כלכלי להפעלת השיטה. במקביל הנושא יועבר למזכירות על מנת לתכנן שם התקציבים לשנת 1993 לפי רבעונים - ולשחרר אותם לפי רבעונים - על מנת לאפשר כבר בשנת 1993 לעבור לשיטה המוצעת - לאחר אישור האסיפה.

4. הסדר הקבוצים:

סוכם בין התק"ם לבין הבנקים לגשת עכשיו לביצוע של ההסדר הקיים כדלהלן:

1. מחיקת חובות - אין שום שינויים - כל קבוצ יקבל המחיקה המיועדת לו.
2. פריסת יתרת החובות - אין שום שינויים - ייפרסו לתקופה של 21 שנה לפי 4.5% ריבית.
3. תשלומי ריבית - יש כ-30 קבוצים אשר מסוגלים לשלם מלוא הריבית - אין בעיה - וישלמו ללא דיון נוסף.

יש כ-70 קבוצים אשר מסוגלים לשלם רק חלק מהריבית אשר מגיעה לבנקים. יהיה דיון אינדבידואלי בין כל קבוצ לבין הבנק המרכז שלו - לקבוע איזה אחוז מהריבית יהיה מסוגל לשלם ב-6 השנים הבאות - לאיזה אחוז יוקפא משך אותה תקופה.

ברור שזוהי נקודה קשה - ומלאה ניגודי אנטרסים. מצד הבנק - מקסימום ריבית - ומצדו - המינימום. יש לקבוע את הריבית לפי יכולתו של כל קבוצ לפי "כושר החזר" שלו. כפר-הנשיא מסרה את דוחות העבר לרו"ח שלמה זיו - יחד עם הצוות שלו נכנה "שנה מיצגת" - אשר תראה כמה ריבית אנו מסוגלים לשלם מידי שנה.

ישנם כ-20 קבוצים אשר אינם מסוגלים לשלם ריבית כלל - ואלה לא יבואו לדיון בפורום של הבנקים - אלא יצטרכו לעבוד עם מעין "מנכ"ל חיצוני" - על מנת לשפר את מצבם הכלכלי עד ליכולת כן לשלם, לפחות ריבית מינימלית.

5. שונות:

עדכון על ידי מרכז המשק:

א. פארק זיו לאתר תיירות:

כרגע הצוות מתלבט איך להמשיך עם הפרוייקט - ויחזור למועצה רק כאשר יסכמו המלצתם לשנת 1993 - מכיון שנתגלו מכשולים וחששות כלפי התכנית המקורית של הצוות.

ב. ענף הצאן:

מרכז המשק דיווח על המשך המו"מ עם חזי בקשר לשותפות בנף. במקביל ממשיכים לחפש מנהל שכיר מבחוץ.

ג. הנהלה פעילה למפעלונים(הוזמן רוי ב)

רוי הסביר שהיות וכרגע יש לנו מספיק פרוייקטים לפתוח, אין צורך בהמשך עבודתה של ועדת היוזמות. כעת ישנו צורך בהקמת הנהלה פעילה על מנת ללוות את המפעלונים בפיתוחם ולקבל מידע שוטף עליהם - ככלי בקרה.

הנהלה תכלול כל ראשי המפעלונים ובנוסף מרכז המשק(שגם ירכז את ההנהלה), מרכז היוזמות - רוי, החשב החדש - זהר, ומרכזת השרותים - אביבה.

ההצעה אושרה.

רשמו: גדי / קולין

תפוצה: חברי כפר הנשיא

WEEKLY PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * You no doubt read in the papers about the illegal immigrant boat "Egoz" which started off from Morocco some 30 years ago, sank off the Moroccan coast with no survivors (except the captain and his mate...), whose remains were brought to Israel recently for interment. Well, Jackie Amar tells us that he and his family very nearly boarded that boat, and only the accidental absence of two of his brothers on the crucial evening prevented them from doing so! After that, the family waited for another 5 years, and emigrated legally.
- * This week we had an unusual guest - a 65-year old Frenchman (Catholic) who, after retiring, realised a dream of his - to WALK from his home town in the north of France to Jerusalem. It took him about 6 months, after passing the Alps, Yugoslavia, Turkey, Syria, Jordan (I've probably left out a couple of countries) and finally to Jerusalem, where he met one of our volunteers and decided to have a look at Kfar Hanassi. His wife is flying out to join him in Jerusalem...
- * Melvyn Simmons also has a dream which he wants to realise in his later years - he proposes to set up a shelter for (permanently or temporarily) unwanted pets. He is bringing the project up for discussion - and perhaps something will come of it.
- * Another subject coming up for discussion is the introduction of Food Coupons for meals in the Dining Room. The deliberations are in the early stages at the moment, and if anything is decided, I shall certainly let you know. (How times are changing!)
- * From the Dental Clinic we are also informed of a change in policy: Anyone who misses their appointment without letting the staff know in advance, will be charged (a certain percentage) of the dentist's fees. Rakefet also asks us not to try and make appointments on the path, in the dining-room or the shop....
- * Best wishes to the new soldier - Alon Kunigis.
- * And welcome to Daniella Lopov, who is home for a visit. Amnon Ha-me'iri and his family are also due this week. (We haven't seen them yet.)

SHABBAT SHALOM, Inge

J A H R Z E I T

19 Kislev (1976) - Louis Nathan

21 Kislev (1988) - Mrs. Lilli Resnik

נר זכרון

MAZAL TOV

HAPPY ANNIVERSARY

13.12.92. Ephraim Ma'ayan

Danny Samberg

Miriam Ha-me'iri

Miriam Kendal

14.12. Bilhah Ayalon

15.12. Tommie Amit

Itamar Eder

Ta'ir Cahana (M.Cohen granddaughter)

16.12. Rinah Cohen

Eddie Nemenov

17.12. Uddie Agam

Raffie Scheingesicht

Carmie Cina

Dannie Kaplan

18.12. Allan Easton

Pat Ben-Ze'ev

Yotam Atir (R.Mendzigurski - grandson)

Mrs. Clair Levine

19.12. Gideon Naveh

Tal Kramer (Ben-T'svi
(grandson)

Tom Gershman

HAPPY ANNIVERSARY

15.12. Anat & David Erenberg

16.12. Helen & Ivan Levine

Edna & Edna & Alec Collins

AFTER TWO SONS - A DAUGHTER

A hearty MAZAL TOV

to the parents - Dorit & Avi

the grandparents - Ya'el & Eddie

and all the family

TOMORROW - A (short) walking tour
to the historical site of

TZIPPORI. The bus leaves

at 8.30 and will

be back in time for lunch.

From the Machsan -

Starting this week, cotton sheets
will again be washed at home. If

Some of them arrive on the shelf
unironed we crave your indulgence....

